

24. dec. 1971

FAKTA

Dato:
24. dec. 1971

Sidetæl:
Rød blå bd 5 s. 15-17

TRANSSKRIFTION

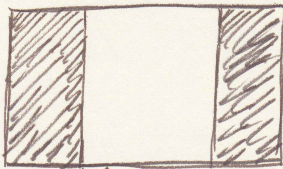
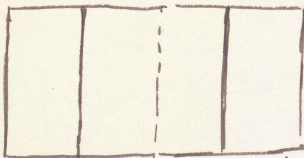
24-12-71

Det som oprindeligt førte til "R+B" ideen var ønsket om, ved at vælge (mere eller mindre tilfældigt og subjektivt) en bestemt form - farvestruktur. at komme ud over formproblemet som en hver gang gentaget (og overflødig!) valgsituation. Ideen var ogsaa opstaaet udfra formodningen om at havde man en gang for alle akcepteret en struktur som man brugte altid ville man kunne bruge den til alle arter "indhold". En lille ændring bliver indenfor en saa neutral og enkel struktur til en stor ændring. Men bliver det ikke at lægge hele "betydningen" i selve det at afvige fra den oprindelig valgte struktur? Bliver det ikke kun at flytte valgsituationen fra det ene punkt til det andet, idet man mener at have valgt - engang for alle - men i virkeligheden kun har forflyttet valget til et andet, senere, tidspunkt i processen? Kommer man i det hele taget ud over det formelle valg? Det formelle valg bliver holdt indenfor visse, ret begrænsede muligheder, og man vil sikkert opdage at jo mere man fjerner sig fra det oprindelige strukturvalg i desto flere tilfælde maa man afstaa fra de muligheder da de vil vise sig at føre over i en løsning der helt fjerner sig fra den oprindelige struktur og altsaa den oprindelige idee. Det betyder at afvigelse bliver meget faa, og maa være meget velovervejede. Spørgsmaalet bliver hvor stor en afvigelse man kan tillade sig uden at forlade (forraade!) ideens udspring. Hvert valg af, selv den mindste, afvigelse vil derfor være det punkt hvorfra man kan paaføre den permanente struktur et nyt "indhold".

Det er, med andre ord ~~ikke det samme~~
~~et~~ - mælkens stans destruktion.

7-12-77

Ændring af strukturen.

Har flere fordelingsmuligheder end ved de to
sammen satte kvadrater.
Struktur kan ses som 1. Hvid kvadrat
midt på sort rektangel. 2. En Hvid stribe
(du kan ikke se af fordelingen på de to
rette sider) midt i sort felt. 3. To sorte
felter på midt bund. 4. Tre striber - den
øjdelser kan hvide de tre felter er forskellige.
Det der er gjort er at det ene kvadrat
er rykket ind på midten af det rektangulære
felt den rest af de to kvadrater og de to
sider (bunden!) er det andet kvadrat delt.
Det er, med andre ord stadig to kvadrat-
ter, men nu struktureret på en anden
måde.

24-12-77.

Det som oprindeligt fejle
lidt "R+B" ideen var ønsket om, ved at
vede ~~en best~~ (mere eller mindre tilfældigt
og subjektivt) en bestemt form - farve struktur.

at komme ind over formproblemet som
en kv. gang oplyst (og overflødig!)
valgsituation. Ideen var også opstillet
ind fra formodningen om at havde man
en gang for alle ukeprøvelser og strukturer
som man bringer altid ville man
kunne bringe den til alle andre, ind-
-hold. En lille ændring bliver inden-
-for en sø neutral og en skal strukturer til
en stor ændring. Man bliver det ikke
at lægge hele "betragtningen" i selve
det afvise fra den oprindelige valgt
struktur? Bliver det ikke ~~at~~ kun
at flytte valgsituation fra det ene
punkt til det andet, i det man
mener at have valgt - angang for
alle - man i virkeligheden kun har
for flyttet valgt til et andet, senere,
tidspunkt i processen? Kommer man
i det hele taget ind over det formelle
valg? Det formelle valgt valg bliver
hvidt i inden for visse, men ret begrænsede
militærheder, og man vil sikt på opdage
at jo mere man fjerner sig fra det
oprindelige strukturalg i desto flere
tilfælde man afstaa fra de
militærheder du de vil vise sig at gøre
over i en lysning der helt fjerner sig
fra den oprindelige struktur og altså
den oprindelige ideer. Det betyder at

af i gylserne bliver meget paa, og man
er meget vel overvejede. Spørgsmaalet
bliver hvor stor en afvigelse man kan
tilbage sig uden at forlade (forvilde!)
ideens udspring. Til vest valg af, selv
den mindste afvigelse vil da. for. Vore
der muligt ~~hvordan~~ man kan prætere
den permanente struktur et nyt "ind-
-hold".

27-12-71.

"Artistic traditions which
bind the artist both in content and
form can give him more freedom than
the forced over-originality of our time.
Byzantine icons are fixed both
in form and content. In Byzantine
Museum at Athens one can see the
same icon repeated in many
examples, one looking like an al-
-most exact copy of the other.
Yet what differences in power!
Because we come to know the
common schema of the compo-
-sition, the slightest deviation
will be ~~at~~ all the more telling
and expressive. Anton Ehrenzweig.